

„Се стою при дверехъ п толку: аще кто услышитъ гласъ мой, и отверзетъ двери, вниду къ нему, и вечеряю съ нимъ, и той со мною“. (Апок., гл. III, ст. 19—20).

Това пророчество въ Апокалипсиса се отнася до православния руски народъ и до неговите руски епархиялни епископи, за да отворятъ своите сърдца на благодатъта божия, която чука на вратата на тъхните сърдца, да имъ се отворятъ духовните очи и да видятъ тъто своето големо прераждение и престъпление къмъ своята духовна майка руската църква, която е унижена и поругана отъ времето на Петра Велики, подиръ смъртта на последния руски патриархъ Адриана. Руските епископи като отворятъ вратата на своите сърдца и благодатъта божия влезе въ тъхъ да ги просвети, ще имъ се отворятъ духовните очи, и тогава ще видятъ ясно въ какво унизително положение се намира тъхната духовна майка руската църква. При помощта на божията благодать, тъ да се събератъ на помъстенъ съборъ въ древния престоленъ гр. Москва и да избератъ помежду тъхъ най-достойния епископъ за да го възкачатъ на славния московски патриарши престолъ, който светейши московски архиепископъ на всички северъ, съ своя патриарши жезълъ да обедини раздвоения православенъ руски народъ, както е билъ той съединенъ до руския патриархъ Никона, който е ималъ нещастието да послуша лукавия съвестъ на цариградския патриархъ и да изхвърли изъ църковната практика на руската църква древните свещени обряди и обичаи на древната апостолска иллирийска първо-юстиниановска църква, които съ били пренесени въ Русия отъ първите проповедници на християнството и съ влезнали въ руската църковна практика, които древни обичаи и обряди съ послужили за причина за да се раздвои религиозния руски народъ на два враждебни лагера: на православни и старообрядци, когато едините и другите съ православни. Вината за това големо зло въ църковния животъ на руския народъ тежи на епископската съвестъ на цариградския патриархъ, защото руския патриархъ Никонъ е билъ слъпо орждие въ ръцете на цариградския патриархъ, който е искалъ да заличи всекаква следа помежду руския православенъ народъ за неговите първи просветители на християнството, именно иллирийските или българските църковни клирици. Но пита се,